

İNCİR SÜTÜ

rüzgârın ruhunda umutların dağınık
ay ışığında sağıyorsun incirin sütünü
düşlemeğe geç kalıp da
yaşamı süslemeye çalışıyorsun
incir yapraklarıyla.

koşuyorsun
kalbinin tıkırtısına uyarak.
inandığın kalbinin şarkısı
güneşe bakınca, acı bir hastalık.
canın sıkılınca
kalabalığın dalgalarından
gözlerini göğe vuruyorsun.

sokak ortalarında durmaktan
gözlerin çok uzaklara mülteci.
geceyi büsbütün kalbine koyup
göğsünde birden ay parlayınca
koşarak
yıllar önce giden babanı buluyorsun

denizin sesiyle uyuyup
rüyanda hep yolunu kaybeden yosunsun
ağzını kapatınca kaybolmak yetmiyor
gece yarısı
tanımadığın çocuklarını seviyorsun.
'çat' diye
dişleyince yemyeşil bir elmayı
meridyenlerinden çatlıyor dünya